BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET HOF

17 juni 1997 *

In de gevoegde zaken C-151/97 P(I) en C-157/97 P(I),

National Power plc, vennootschap naar Engels recht, gevestigd te Swindon (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door N. Forwood, QC, D. Anderson, Barrister, S. Barrett-Williams, Barrister, en G. Chapman, Solicitor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Arendt en Medernach, advocaten aldaar, Rue Mathias Hardt 8-10,

en

PowerGen plc, vennootschap naar Engels recht, gevestigd te Londen, vertegenwoordigd door K. P. E. Lasok, QC, en L. Marr, Solicitor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Loesch & Wolter, advocaten aldaar, Rue Goethe 11,

rekwiranten,

betreffende hogere voorziening tegen de beschikking van de president van de Derde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen van 24 maart 1997 in zaak T-367/94 (British Coal Corporation/Commissie, Jurispr. 1997, blz. II-469), en strekkende tot vernietiging van die beschikking en tot inwilliging van de door rekwiranten ingediende verzoeken tot tussenkomst, alsmede tot verwijzing van de Commissie in de kosten,

* Procestaal: Engels.

andere partijen bij de procedure:

British Coal Corporation, vennootschap naar Engels recht, gevestigd te Londen, vertegenwoordigd door D. Vaughan, QC, D. Lloyd Jones, Barrister, en C. Mehta, Solicitor, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg ten kantore van Loesch & Wolter, advocaten aldaar, Rue Goethe 11,

en

Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door J. Currall, lid van haar juridische dienst, als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg bij C. Gómez de la Cruz, lid van haar juridische dienst, Centre Wagner, Kirchberg,

geeft

DE PRESIDENT VAN HET HOF,

advocaat-generaal C. O. Lenz gehoord,

de navolgende

Beschikking

1 Bij verzoekschriften, neergelegd ter griffie van het Hof op 21 en 24 april 1997, hebben National Power plc (hierna: „National Power") en PowerGen plc (hierna: „PowerGen") overeenkomstig artikel 50, eerste alinea, van 's Hofs Statuut-EGKS hogere voorziening ingesteld tegen de beschikking van de president van de Derde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van 24 maart 1997 in zaak T-367/94

(British Coal Corporation/Commissie, Jurispr. 1997, blz. II-469; hierna: „bestreden beschikking"), waarbij hun verzoeken tot tussenkomst zijn afgewezen.

2 Bij op 12 mei respectievelijk 20 mei 1997 ter griffie neergelegde akten hebben British Coal en de Commissie schriftelijke opmerkingen bij het Hof ingediend.

3 Aangezien de twee zaken met elkaar verknocht zijn, dienen zij overeenkomstig artikel 43 van het Reglement voor de procesvoering, dat ingevolge artikel 118 van toepassing is op de procedure in hogere voorziening, voor de beschikking te worden gevoegd.

De feiten en de procedure

4 Blijkens de bestreden beschikking liggen aan het geschil de volgende feiten ten grondslag:

„3. Bij een op 15 juni 1994 bij de Commissie ingediende klacht had NALOO [National Association of Licensed Opencast Operators (nationale vereniging van vergunninghouders voor kolenwinning in dagbouw)] zowel British Coal Corporation (hierna: ‚British Coal') als de Central Electricity Generating Board (Centrale Elektriciteitsproductiedienst, hierna: ‚CEGB'), waarvan PowerGen en National Power de rechtsopvolgers zijn, beschuldigd van concurrentiebeperkingen in de periode tussen 1 januari 1973, de datum van de toetreding van het Verenigd Koninkrijk, en 31 maart 1990.

4. NALOO betwiste in hoofdzaak de wettigheid — gelet op de artikelen 4, sub d, 65 en 66, lid 7, EGKS-Verdrag — van de door British Coal geïnde royalty's over de door haar leden in de mijnen van British Coal in dagbouw gewonnen steenkool. NALOO stelde tevens, dat CEGB van haar leden voor elektriciteitsopwekking bestemde steenkool had afgenomen tegen discriminerende prijzen, hetgeen in strijd is met artikel 63 EGKS-Verdrag en de artikelen 85 en 86 EG-Verdrag.

5. Derhalve verzocht NALOO de Commissie in haar klacht, zakelijk weergegeven:

— haar bevoegdheid uit hoofde van de artikelen 4, sub d, 65, 66, lid 7, en 86 EGKS-Verdrag uit te oefenen en een beschikking te geven waarin, met inachtneming van de aangevoerde grieven, de inbreuken van British Coal worden vastgesteld;

— tegen CEGB op te treden krachtens artikel 63 EGKS-Verdrag en artikel 86 EG-Verdrag.

6. Op 1 augustus 1994 deed British Coal de Commissie haar opmerkingen betreffende de klacht toekomen en wendde zij zich op grond van artikel 35 EGKS-Verdrag tot deze instelling met een verzoek, dat primair strekte tot vaststelling, dat de Commissie niet bevoegd was de klacht te onderzoeken met betrekking tot de vóór 1 april 1990 door British Coal geïnde royalty's en, subsidiair, tot afwijzing van de klacht volgens het recht, zonder de klacht inhoudelijk te onderzoeken. British Coal verklaarde, dat zij, indien de Commissie niet binnen twee maanden na de datum van ontvangst van haar aanmaningsbrief de gewenste beschikking zou geven, bij het Gerecht beroep zou instellen tegen de impliciete weigering die in het zwijgen van de instelling besloten zou liggen.

7. Bij schrijven van 3 oktober 1994 liet de Commissie British Coal weten, dat zij niet gerechtigd was van de Commissie een beschikking van een bepaalde strekking

te verlangen en dat het feit dat een klacht niet wordt verworpen binnen de termijn gesteld door degene tegen wie de klacht was gericht, geen aanleiding kan zijn voor een procedure krachtens artikel 35.

8. Onder deze omstandigheden heeft British Coal, bij op 10 november 1994 ter griffie van het Gerecht neergelegd verzoekschrift, beroep ingesteld op grond van artikel 35 EGKS-Verdrag, strekkende tot nietigverklaring van de stilzwijgende weigering die in het uitblijven van de afwijzing van de klacht van NALOO besloten zou liggen."

5 Bij verzoekschriften, neergelegd ter griffie van het Gerecht op 31 maart respectievelijk 10 april 1995, verzochten PowerGen en National Power om toelating tot interventie ter ondersteuning van de conclusies van British Coal, zulks op grond van artikel 34 van 's Hofs Statuut-EGKS, dat krachtens artikel 46 daarvan op het Gerecht van toepassing is, alsmede op grond van artikel 115 van het Reglement voor de procesvoering van het Gerecht.

De bestreden beschikking

6 De argumenten die rekwiranten hebben aangevoerd om te bewijzen, dat zij belang hebben bij de oplossing van het geschil, worden in de bestreden beschikking samengevat als volgt:

„9. In haar verzoek tot tussenkomst stelt PowerGen, dat zij, in tegenstelling tot British Coal, geen beroep heeft ingesteld, omdat zij geen onderneming of vereniging van ondernemingen is in de zin van artikel 80 EGKS-Verdrag, ook al valt zij onder artikel 63, lid 1. Zij zou niettemin een rechtspersoon zijn en derhalve over de vereiste bevoegdheid beschikken om in deze procedure te interveniëren (beschikking Hof van 3 mei 1961, zaak 13/60, Geitling e. a., Jurispr. 1962, blz. 283).

10. PowerGen voert aan, dat zij in reactie op de klacht van NALOO opmerkingen heeft ingediend die in wezen overeenkomen met die van British Coal, en dat die klacht is gebaseerd op een zelfde samenstel van feiten dat dezelfde rechtsvragen aan de orde stelt. Het Gerecht zou dan ook moeten beslissen op rechtsvragen die de positie van PowerGen rechtstreeks raken.

11. PowerGen betoogt voorts, dat het in deze zaak tevens gaat om juridische aspecten die rechtstreeks verband houden met die welke aan de orde kwamen in de prejudiciële zaak Hopkins e. a. (arrest Hof van 2 mei 1996, zaak C-18/94, Jurispr. 1996, blz. I-2281). Die zaak betrof de voorwaarden waaronder CEGB tussen 1985 en 31 maart 1990 steenkool afnam van kleine mijneigenaars. Met name de kwesties van de bevoegdheid van de Commissie en het vermeende bestaan van rechtswegen met terugwerkende kracht zouden in de zaak Hopkins op dezelfde wijze hebben gespeeld als in de onderhavige zaak.

12. National Power betoogt, dat zij belang heeft bij de oplossing van het geschil, aangezien de klacht van NALOO niet alleen tegen British Coal is gericht, maar daarin ook wordt gesteld, dat CEGB, waarvan National Power rechtsopvolger is, artikel 63 EGKS-Verdrag en artikel 86 EG-Verdrag heeft geschonden. Evenals British Coal betoogt National Power dat er geen grond is voor de klacht en concludeert zij tot verwerping van de klacht ten aanzien van National Power."

7 In de bestreden beschikking worden de opmerkingen van partijen met betrekking tot deze twee verzoeken tot tussenkomst weergegeven als volgt:

„16. In haar opmerkingen betreffende het verzoek tot tussenkomst van PowerGen, die zij bij memorie van 24 april 1995 heeft ingediend, stelt de Commissie, dat het feit dat PowerGen geen onderneming is in de zin van het EGKS-Verdrag, haar niet belet in deze zaak te interveniëren krachtens artikel 34 van 's Hofs Statuut-EGKS.

17. De Commissie betwijfelt evenwel, of PowerGen is geslaagd in het bewijs van voldoende belang bij de uitkomst van het beroep van British Coal, dat alleen betrekking zou hebben op de hoogte van de royalty's voor de steenkoolwinning in dagbouw op grond van een vergunning. PowerGen verklaart volgens haar namelijk niet, hoe de uitkomst van het beroep tot nietigverklaring van de stilzwijgende weigering van de Commissie om de op basis van de artikelen 4, 65 en 66, lid 7, EGKS-Verdrag door NALOO tegen British Coal ingediende klacht af te wijzen, voor PowerGen van nut kan zijn met betrekking tot NALOO's beweringen, dat CEGB artikel 63 EGKS-Verdrag en de artikelen 85 en 86 EG-Verdrag heeft geschonden door op steenkool van particuliere producenten prijzen toe te passen die discriminerend zijn in vergelijking met de aan British Coal betaalde prijzen.

18. De Commissie erkent, dat PowerGen door de klacht wordt geraakt en dat PowerGen tevens betoogt, dat de Commissie niet bevoegd is om de in de klacht aangevoerde punten opnieuw te onderzoeken. De Commissie betwijfelt echter, of deze omstandigheid voldoende is om aan te nemen, dat PowerGen belang heeft bij de uitkomst van het onderhavige geding.

19. Hoe dan ook, PowerGen kan met haar tussenkomst de strekking van het beroep van British Coal niet verruimen, teneinde daarin aspecten van de klacht te betrekken, welke op grond van volstrekt andere bepalingen tegen PowerGen is ingediend.

20. Bij memorie van 2 mei 1995 heeft de Commissie in wezen gelijkluidende opmerkingen ingediend met betrekking tot het verzoek tot tussenkomst van National Power.

21. British Coal heeft in haar op 28 april 1995 ingediende opmerkingen betreffende de verzoeken tot tussenkomst geen bezwaar gemaakt tegen deze drie verzoeken, doch slechts verzocht, enkele stukken ten opzichte van PowerGen en National Power vertrouwelijk te behandelen."

8 De twee verzoeken tot tussenkomst zijn in de bestreden beschikking afgewezen op grond van de navolgende redenering:

„23. Artikel 34 van 's Hofs Statuut-EGKS verleent het recht op tussenkomst in een geding slechts aan natuurlijke en rechtspersonen die kunnen bewijzen dat zij belang hebben bij de oplossing van het geding. Volgens dat artikel kunnen de conclusies van het verzoekschrift tot tussenkomst slechts ten doel hebben de conclusies van een der partijen te ondersteunen of te verwerpen.

24. Hieruit volgt, dat het belang van verzoeksters tot tussenkomst bij de oplossing van het onderhavige beroep tot nietigverklaring niet kan zijn gelegen in een indirect belang, betrekking hebbende op een vergelijkbare situatie, doch dat dit belang integendeel moet worden bepaald met inachtneming van het voorwerp van het geding, zoals dit is omschreven in de conclusies van het inleidende verzoekschrift van British Coal.

25. Dienaangaande zij opgemerkt, dat slechts voor zover NALOO's klacht is gericht tegen British Coal en daarmee de wettigheid van de door British Coal ontvangen royalty's wordt betwist op grond van de artikelen 4, sub d, 65 en 66, lid 7, EGKS-Verdrag, British Coal gerechtigd is, nietigverklaring te vorderen van de stilzwijgende weigering van de Commissie om NALOO's klacht af te wijzen.

26. De artikelen 4, 65 en 66, lid 7, EGKS-Verdrag vormen namelijk het juridisch kader voor de beoordeling van de winningsvergunningen voor steenkool en de daaraan verbonden voorwaarden inzake royalty's en betalingen (arrest Hof van 13 april 1994, zaak C-128/92, Banks, Jurispr. 1994, blz. I-1209, r. o. 14).

27. PowerGen en National Power kunnen evenwel slechts een rechtstreeks en daadwerkelijk belang hebben bij de nietigverklaring van de stilzwijgende weigering van de Commissie om de klacht van NALOO af te wijzen, voor zover een arrest tot nietigverklaring tot gevolg zou hebben dat die klacht niet meer zou kunnen worden onderzocht ten aanzien van de wettigheid van de inkoopprijzen van de steenkool die door CEGB aan de leden van NALOO zijn betaald.

28. De concurrentiebeperkende praktijken waarvan NALOO British Coal beschuldigt en waarvan zij CEGB beschuldigt, zijn niet alleen verschillend, maar vallen ook niet binnen hetzelfde juridische kader. Artikel 4, sub b, juncto artikel 63, lid 1, EGKS-Verdrag vormt namelijk het juridische kader waarbinnen de door kopers ten aanzien van producenten toegepaste discriminaties op het stuk van prijzen, hoeveelheid en aankoopvoorwaarden moeten worden geplaatst (arrest Hopkins, reeds aangehaald, r. o. 24).

29. Zo gezien, hebben de conclusies van de door PowerGen en National Power ingediende verzoeken tot tussenkomst niet ten doel de conclusies van British Coal te ondersteunen in de zin van artikel 34 van 's Hofs Statuut-EGKS (zie beschikking Hof van 12 april 1978, gevoegde zaken 116/77, 124/77 en 143/77, Amylum e. a., Jurispr. 1978, blz. 893, r. o. 7 e. v.).

30. De verzoeken tot tussenkomst van PowerGen en National Power moeten derhalve worden afgewezen."

9 Aangezien de schriftelijke opmerkingen van partijen alle inlichtingen bevatten die nodig zijn om op de hogere voorziening uitspraak te kunnen doen, zijn er geen termen aanwezig om partijen in hun mondelinge toelichtingen te horen.

Argumenten van partijen

Zaak C-151/97 P(I)

10 National Power voert tot staving van haar hogere voorziening in wezen drie middelen aan.

11 Met haar eerste middel stelt zij, dat de bestreden beschikking voortkomt uit het feit dat de twee alinea's van artikel 34 van 's Hofs Statuut-EGKS met elkaar zijn verward. Dit artikel luidt als volgt:

„Natuurlijke of rechtspersonen die kunnen bewijzen, dat zij belang hebben bij de oplossing van een geschil dat aan het Hof is voorgelegd, kunnen in het geding tussenkomen.

De conclusies van het verzoekschrift tot tussenkomst kunnen slechts ten doel hebben de conclusies van een der partijen te ondersteunen of te verwerpen."

12 Volgens National Power blijkt uit de bestreden beschikking, in het bijzonder uit rechtsoverweging 29 ervan, dat het in de eerste alinea van artikel 34 geformuleerde vereiste van een belang bij de oplossing van het geschil is verward met de in de tweede alinea neergelegde voorwaarde, dat de conclusies van een verzoekschrift tot tussenkomst ten doel moeten hebben, de conclusies van een der partijen te ondersteunen of te verwerpen.

13 In genoemde rechtsoverweging is namelijk uit het beweerde ontbreken van een belang van rekwiranten bij de oplossing van het geschil ten onrechte afgeleid, dat de conclusies van hun verzoekschriften tot tussenkomst niet ten doel hadden de conclusies van een der partijen te ondersteunen.

14 Met haar tweede middel stelt National Power, dat haar belang bij de oplossing van het geschil in de bestreden beschikking op onjuiste wijze is beoordeeld en dat de beschikking in zoverre op een onjuiste rechtsopvatting berust en een motiveringsgebrek vertoont.

15 Het ontbreken van een belang van National Power is in de bestreden beschikking afgeleid uit het enkele feit, dat NALOO's klachten tegen enerzijds British Coal en anderzijds National Power betrekking hadden op verschillende praktijken, waarop verschillende bepalingen van het EGKS-Verdrag van toepassing zijn. Deze omstandigheid sluit evenwel op zichzelf niet uit, dat National Power belang zou kunnen hebben bij de oplossing van het geschil.

16 Ondanks het verschil tussen de twee klachten zouden immers de gronden waarop British Coal de door NALOO tegen haar ingediende klacht afgewezen wenste te zien, eveneens kunnen worden aangevoerd om de afwijzing van de door diezelfde vennootschap tegen National Power ingediende klacht te rechtvaardigen.

17 In dit verband brengt National Power allereerst in herinnering, dat NALOO's klachten tegen enerzijds British Coal en anderzijds National Power en PowerGen waren opgenomen in één document en dat een eerdere klacht van NALOO, althans ten dele, was afgedaan in één enkele beschikking van de Commissie. Bovendien had zowel de klacht betreffende British Coal als die betreffende National Power en PowerGen betrekking op de periode vóór april 1990, zodat in beide gevallen dezelfde principevraag rijst, of de Commissie wel bevoegd is ten aanzien van praktijken die al jaren geleden zijn beëindigd. National Power merkt tot slot in het algemeen op, dat NALOO's klacht gebaseerd is op een verondersteld verband tussen de respectieve praktijken van enerzijds British Coal en anderzijds National Power en PowerGen.

18 In deze context, en gelet op het feit dat de door British Coal aangevoerde argumenten in hoofdzaak identiek waren aan die welke zij ten overstaan van de Commissie had aangevoerd met betrekking tot de onbevoegdheid van deze instelling en haar verplichting om de klacht af te wijzen, meent National Power, dat zij voor het Gerecht terecht heeft aangevoerd, dat de uitkomst van het door British Coal ingestelde beroep daadwerkelijk bepalend kon zijn voor de vraag, of de Commissie te haren aanzien een beschikking zou kunnen geven.

19 Volgens National Power vinden haar argumenten steun in de rechtspraak van het Hof.

20 De in rechtsoverweging 29 van de bestreden beschikking aangehaalde beschikking Amylum is naar het oordeel van National Power irrelevant, voor zover zij betrekking had op een door derden ingediend verzoek tot tussenkomst in een procedure wegens niet-contractuele aansprakelijkheid van de Gemeenschap, waarvan de uitkomst niet van belang was voor die derden en geen gevolgen had voor hun situatie.

21 National Power wijst daarentegen op verscheidene andere beschikkingen waarbij verzoeken tot tussenkomst werden ingewilligd: de beschikking van 24 oktober 1962 (gevoegde zaken 16/62 en 17/62, Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes e. a., Jurispr. 1962, blz. 977), waarin de nietigverklaring van de bestreden verordening indirecte economische gevolgen zou hebben gehad voor de producenten van groenten en fruit (doordat de invoer zou worden vergemakkelijkt), ook al hadden die producenten geen rechtstreeks juridisch belang bij de uitkomst van de zaak; de beschikking van 15 juli 1981 (zaak 45/81, Moksel, niet gepubliceerd in de Jurisprudentie) en die van 14 oktober 1977 (zaken 113/77 R en 113/77 R-Int., NTN Toyo, Jurispr. 1977, blz. 1721), een anti-dumpingzaak waarin werd vastgesteld, dat de uitkomst van een door een importeur ingesteld beroep van invloed kon zijn op de rechtssituatie van een andere importeur. Zonder ze met name te noemen, verwijst National Power ook nog naar tal van zaken waarin verenigingen zijn toegelaten tot interventie op grond dat niet zozeer de specifieke uitkomst van de zaak, als wel de door de zaak opgeworpen rechtsvraag van rechtstreeks belang was voor hun leden.

22 Nog steeds in het kader van haar tweede middel merkt National Power tot slot op, dat zij geen onderneming is in de zin van artikel 80 EGKS-Verdrag en dus niet rechtstreeks kon opkomen tegen de weigering van de Commissie om NALOO's klacht af te wijzen. Het zou haars inziens met fundamentele rechten in strijd zijn, indien zij niet over een mogelijkheid beschikte om haar rechten geldend te maken.

23 Met haar derde middel herhaalt National Power in wezen haar grief volgens welke aan de bestreden beschikking een verkeerde rechtsopvatting ten grondslag ligt, voor zover in die beschikking ten onrechte is geoordeeld, dat de conclusies van het verzoekschrift tot tussenkomst niet ten doel hadden die van British Coal te ondersteunen.

Zaak C-157/97 P(I)

24 In haar verzoekschrift in hogere voorziening voert PowerGen vijf middelen aan om aan te tonen, dat aan de in de bestreden beschikking gevolgde redenering evenzovele verkeerde rechtsopvattingen ten grondslag liggen.

25 In de eerste plaats is de bestreden beschikking blijkens de rechtsoverwegingen 25 en 27 gebaseerd op het feit dat British Coal en PowerGen verschillende belangen hebben bij de nietigverklaring van de stilzwijgende weigering van de Commissie. Deze omstandigheid is echter irrelevant, aangezien van de interveniënt wordt verlangd, dat hij belang heeft bij de oplossing van het geding, doch niet, dat hij hetzelfde belang heeft als de partij die hij wil ondersteunen.

26 In de tweede plaats is de bestreden beschikking ten onrechte gebaseerd op de veronderstelling, dat indien de stilzwijgende beschikking van de Commissie door het Gerecht nietig zou worden verklaard, deze beslissing uitsluitend gevolgen zou hebben voor British Coal en dus niet erga omnes zou werken. Volgens PowerGen zou een dergelijke nietigverklaring integendeel ook haar rechtstreeks raken. Zij merkt in dit verband op, dat uit de op de zaak betrekking hebbende mededeling in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* (PB 1994, C 386, blz. 19) niet blijkt, dat het beroep van British Coal slechts strekt tot nietigverklaring van de stilzwijgende beschikking van de Commissie, voor zover British Coal door deze beschikking wordt geraakt.

27 In de derde plaats is het in de bestreden beschikking vermelde feit, dat NALOO's klachten tegen enerzijds British Coal en anderzijds PowerGen gebaseerd zijn op verschillende bepalingen van het EGKS-Verdrag, niet ter zake dienend. Volgens PowerGen is het integendeel enkel van belang, dat de argumenten die British Coal tot staving van haar beroep heeft aangevoerd, ook van toepassing zijn op de klacht die NALOO tegen PowerGen heeft ingediend.

28 In de vierde plaats verwijst PowerGen naar de beschikking van het Hof van 14 februari 1996 (zaak C-245/95 P, NTN Corporation e. a., Jurispr. 1996, blz. I-559), waarbij aan een onderneming en haar dochtermaatschappijen werd toegestaan te interveniëren in een hogere voorziening in een anti-dumpingzaak, terwijl de verzoeksters in eerste aanleg enkel de nietigverklaring van de betrokken anti-dumpingverordening hadden gevorderd, voor zover deze henzelf betrof. PowerGen leidt hieruit af, dat zelfs indien in de onderhavige zaak de eventuele nietigverklaring van de stilzwijgende beschikking van de Commissie niet erga omnes zou werken, zij nog steeds belang zou hebben bij de oplossing van het geding.

29 PowerGen verwijst ook naar de reeds aangehaalde beschikkingen NTN Toyo en Moksel. Zij maakt een onderscheid tussen die zaken en zaken waarin het verzoek tot tussenkomst moet worden afgewezen op grond dat de verzoeker tot tussenkomst niet door de bestreden handeling wordt geraakt, doch enkel argumenten wil aanvoeren die hem van nut zouden kunnen zijn in eventuele toekomstige procedures betreffende een andere, toekomstige en hypothetische handeling, zoals het geval was in de beschikking van 25 november 1964 (zaak 111/63, Lemmerz-Werke, Jurispr. 1965, blz. 982).

30 Het laatste middel van PowerGen komt in hoofdzaak overeen met hetgeen National Power in het kader van haar tweede middel heeft aangevoerd, namelijk dat het met fundamentele rechten in strijd zou zijn, indien aan personen die geen ondernemingen in de zin van het EGKS-Verdrag zijn, geen middelen ter beschikking stonden om hun rechten geldend te maken.

Opmerkingen van British Coal

31 In haar opmerkingen voor het Hof merkt British Coal allereerst op, dat zij de door haar in eerste aanleg geformuleerde verzoeken om vertrouwelijke behandeling niet handhaaft.

32 Voor het overige sluit zij zich aan bij de argumenten van National Power en PowerGen en gaat zij in op de beschikkingen van 14 februari 1996 (NTN Corporation, reeds aangehaald) en 25 maart 1992 (zaak C-241/91, Radio Telefis Eireann, niet gepubliceerd in de Jurisprudentie). In laatstgenoemde beschikking werd bewilligd in het verzoek tot tussenkomst van een persoon wiens belang enkel bestond in de aanvaarding van het algemene beginsel waarvan de verzoekers het Hof hoopten te overtuigen.

33 British Coal is tot slot van mening, dat met de interventies van National Power en PowerGen recht zou worden gedaan aan het doel van de interventieprocedure, namelijk te vermijden dat, wanneer een bepaalde kwestie eenmaal bij arrest is afgedaan, dezelfde kwestie opnieuw aan de rechter wordt voorgelegd.

Opmerkingen van de Commissie

34 Behalve opmerkingen die specifiek betrekking hebben op elk van de twee hogere voorzieningen afzonderlijk, maakt de Commissie een aantal opmerkingen van algemene aard.

35 Allereerst herinnert zij eraan, dat een interventie het voorwerp van de procedure niet kan wijzigen en dat het door British Coal bij het Gerecht ingestelde beroep enkel betrekking heeft op de wettigheid van de stilzwijgende weigering van de Commissie om afwijzend te beschikken op de door NALOO ingediende klacht, voor zover deze gericht was tegen British Coal. Die klacht was beperkt tot de artikelen 4, sub d, 65 en 66, lid 7, EGKS-Verdrag. Zoals in rechtsoverweging 25 van de bestreden beschikking wordt opgemerkt, heeft British Coal geen wettig belang bij de afwijzing van NALOO's klacht, voor zover deze betrekking heeft op National Power en PowerGen, en stelt zij ook niet, een dergelijk belang te hebben. Zelfs indien British Coal in het gelijk werd gesteld, zou dit de positie van National Power en PowerGen niet wijzigen.

36 Het belang van rekwiranten, zo vervolgt de Commissie, is hooguit een algemeen belang bij een juridisch precedent. Zoals echter in rechtsoverweging 24 van de bestreden beschikking terecht wordt opgemerkt, is een loutere gelijkenis tussen situaties onvoldoende; het belang moet worden bepaald met inachtneming van het voorwerp van het geding.

37 Dat de in de bestreden beschikking gevolgde benadering de juiste is, blijkt volgens de Commissie ook uit het onderscheid dat wordt gemaakt tussen enerzijds de situatie van NALOO, die toestemming krijgt zich in het geding te voegen, en anderzijds die van National Power en PowerGen.

38 Ten aanzien van de door National Power ingestelde hogere voorziening merkt de Commissie verder het volgende op.

39 Met betrekking tot het eerste en het derde middel, betreffende de uitlegging van artikel 34 van 's Hofs Statuut-EGKS, is de Commissie van mening, dat de kernvraag is, of er een belang bij tussenkomst bestaat. Wanneer de twee alinea's van artikel 34, zoals het hoort, samen worden gelezen, is het duidelijk dat er een rechtstreeks verband moet bestaan tussen de uitkomst van de zaak en het recht op tussenkomst: dit recht komt enkel toe aan degene voor wie de beslissing van de gemeenschapsrechter ten aanzien van de „conclusies" van de partijen in de hoofdzaak rechtstreekse en beslissende gevolgen heeft. Zoals uit de bestreden beschikking blijkt, is dit met National Power niet het geval.

40 Aan het tweede middel van National Power ligt volgens de Commissie de onjuiste veronderstelling ten grondslag, dat het arrest van het Gerecht automatisch op National Power van toepassing zou zijn. Naar het oordeel van de Commissie is het National Power in feite enkel erom te doen, de onderhavige zaak als een precedent te gebruiken.

41 De verschillende beschikkingen waarop National Power zich beroept, betreffen stuk voor stuk gevallen waarin de uitkomst van het beroep in de hoofdzaak onvermijdelijk gevolgen zou hebben voor de situatie van de verzoeker tot tussenkomst, hetgeen in casu niet het geval is.

42 Tot slot verwerpt de Commissie National Power's argumenten betreffende het fundamentele recht op het instellen van een beroep in rechte: in de eerste plaats staan aan National Power nationale rechtsmiddelen ter beschikking; in de tweede plaats zou National Power, voor zover zij geen rechtstreeks belang bij de oplossing van het geschil heeft, niets verliezen indien haar verzoek tot tussenkomst werd afgewezen, zodat haar interventie niet mag worden beschouwd als een rechtsmiddel bij gebreke van locus standi; ten slotte staat het volgens de Commissie niet vast, dat kopers van in het EGKS-Verdrag bedoelde producten niet over een beroepsrecht zouden beschikken enkel omdat zij niet zelf ondernemingen in de zin van dit verdrag zijn.

43 De opmerkingen van de Commissie met betrekking tot de vijf middelen die PowerGen tot staving van haar hogere voorziening heeft aangevoerd, kunnen worden samengevat als volgt.

44 Het eerste middel, volgens hetwelk de interveniënt niet noodzakelijkerwijze hetzelfde belang behoeft te hebben als de partij die hij wil ondersteunen, is volgens de Commissie hoofdzakelijk van semantische aard. In werkelijkheid gaat het er enkel om, dat de aanvaarding of de afwijzing van de conclusies van de betrokken partij voor de interveniënt van beslissende betekenis is. Aan deze voorwaarde is in casu niet voldaan.

45 Met betrekking tot het tweede middel van PowerGen merkt de Commissie op, dat het duidelijk is dat de eventuele nietigverklaring van de litigieuze beschikking van de Commissie door het Gerecht enkel ten goede zou komen aan de partij die om die nietigverklaring heeft verzocht (arresten van 21 februari 1974, gevoegde zaken 15/73-33/73, 52/73, 53/73, 57/73-109/73, 116/73, 117/73, 123/73, 132/73, 135/73, 136/73 en 137/73, Schots-Kortner e. a., Jurispr. 1974, blz. 177, en 14 juni 1988, zaak 161/87, Muysers en Tülp, Jurispr. 1988, blz. 3037).

46 Bovendien, zo vervolgt de Commissie, zelfs indien het arrest wél erga omnes zou werken, dan nog zou het enkel rechtstreekse gevolgen hebben voor British Coal en andere ondernemingen in de zin van het EGKS-Verdrag die mijnexploitatierechten bezitten, wat de van leden van NALOO geheven royalty's betreft.

47 De Commissie bestrijdt ook het derde middel van PowerGen, waarmee deze onderneming stelt dat een eventuele uitspraak van het Gerecht waarbij British Coal's argumenten betreffende de artikelen 65, lid 1, en 66, lid 7, EGKS-Verdrag zouden worden aanvaard, ook zou gelden voor artikel 63, lid 1, waarop de tegen PowerGen ingediende klacht is gebaseerd. Deze laatste bepaling is namelijk in het bij het Gerecht aanhangige beroep niet aan de orde.

48 Volgens de Commissie is de beschikking in de zaak NTN Toyo (reeds aangehaald), waarnaar PowerGen in haar vierde middel verwijst, in casu irrelevant. PowerGen bevindt zich namelijk in een heel andere positie dan de in die zaak tussengekomen partij NSK, die, daar zij hetzelfde product exporteerde als de verzoekende partij, ook de bij de bestreden verordening ingestelde anti-dumpingrechten diende te betalen en evenveel baat zou hebben bij de nietigverklaring van die verordening. Bovendien kon NSK ook zelfstandig beroep instellen tegen de betrokken bepalingen van de verordening.

49 Ten aanzien van PowerGen's vijfde middel ten slotte merkt de Commissie hetzelfde op als met betrekking tot de overeenkomstige argumenten van National Power (zie r. o. 42 van deze beschikking).

Beoordeling

50 Om te beginnen zij eraan herinnerd, dat NALOO's klacht tegen British Coal, die de kern van het bij het Gerecht aanhangige beroep tot nietigverklaring vormt,

betrekking had op de wettigheid — gelet op de artikelen 4, sub d, 65 en 66, lid 7, EGKS-Verdrag — van de door British Coal geïnde royalty's, en dat de conclusies van het door laatstgenoemde ingediende verzoekschrift strekten tot nietigverklaring van de stilzwijgende weigering van de Commissie om die klacht af te wijzen.

51 Het Gerecht heeft geoordeeld, dat het belang van verzoeksters tot tussenkomst moest worden bepaald met inachtneming van het voorwerp van dat geding.

52 Dit oordeel is in overeenstemming met de strekking van artikel 34 van 's Hofs Statuut-EGKS en van de vergelijkbare bepalingen van 's Hofs Statuten-EG en EGA, zoals uitgelegd door het Hof.

53 Zo gaat het Hof bij de beoordeling van een verzoek tot tussenkomst na, of de interveniënten rechtstreeks door de bestreden beschikking worden getroffen en of hun belang bij de afloop van het geding vaststaat (beschikking van 19 februari 1960, zaak 25/59, Nederland/Hoge Autoriteit, Jurispr. 1960, blz. 811, 816). Bovendien moet er volgens het Hof sprake zijn van een rechtstreeks en dadelijk belang bij de toewijzing van de conclusies zelf, en niet van een belang dat betrekking heeft op de opgeworpen middelen (beschikkingen Lemmerz-Werke en Amylum, beide reeds aangehaald, blz. 983, resp. r. o. 7 en 9). In een andere beschikking heeft het Hof verklaard, dat het vereiste belang niet reeds gegeven is op grond van enkele abstracte juridische stellingen, doch gelegen moet zijn in de conclusies zelf van één der partijen bij het beroep (beschikking van 10 juni 1965, zaak 56/64, Consten, Jurispr. 1966, blz. 571, 573). Volgens het Hof moet onderscheid worden gemaakt tussen enerzijds verzoekers tot tussenkomst met een rechtstreeks belang bij de beslissing op de specifieke handeling waarvan de nietigverklaring wordt gevorderd, en anderzijds verzoekers tot tussenkomst met een indirect belang bij de beslissing van het geding, wegens de gelijkenis tussen hun situatie en die van een van de partijen (beschikkingen van 15 november 1993, zaak C-76/93 P, Scaramuzza, Jurispr. 1993, blz. I-5715 en I-5722, r. o. 11; zie ook beschikkingen Gerecht van 15 juni 1993, gevoegde zaken T-97/92 en T-111/92, Rijnoudt en Hocken, Jurispr. 1993, blz. II-587, r. o. 22, en 8 december 1993, zaak T-87/92, Kruidvat, Jurispr. 1993, blz. II-1375, r. o. 12).

54 De door rekwiranten voorgedragen middelen moeten in het licht van deze rechtspraak worden beoordeeld.

Zaak C-151/97 P(I)

55 Het eerste middel van National Power moet al meteen worden afgewezen, daar de verwarring die rekwirante meent te kunnen zien in rechtsoverweging 29 van de bestreden beschikking, geen afbreuk kan doen aan de vaststellingen in de rechtsoverwegingen 27 en 28, die op zichzelf volstaan om het bestaan van een afdoende belang bij de oplossing van het geschil uit te sluiten.

56 Anders dan National Power beweert, blijkt uit de bestreden beschikking overigens niet, dat de twee alinea's van artikel 34 van 's Hofs Statuut-EGKS met elkaar zijn verward.

57 Het in de eerste alinea van artikel 34 geformuleerde vereiste van een belang bij de oplossing van het geschil moet namelijk worden uitgelegd met inachtneming van de tweede alinea van dit artikel. Gelijk het Hof in de beschikking Lemmerz-Werke heeft verklaard, kunnen blijkens artikel 34, eerste alinea, van 's Hofs Statuut-EGKS slechts in een geding tussenkomen zij die „kunnen bewijzen dat zij belang hebben bij de oplossing van het geschil"; onder „oplossing" moet worden verstaan de van het Hof verzochte eindbeslissing, zoals die in het dictum van het arrest is neergelegd. Waar artikel 34, tweede alinea, bepaalt, dat de conclusies van het verzoekschrift tot tussenkomst slechts ten doel kunnen hebben de conclusies van een der partijen te ondersteunen of te verwerpen, moet het vereiste belang derhalve betrekking hebben op die conclusies en niet op de opgeworpen middelen.

58 Rechtsoverweging 29 van de bestreden beschikking moet dus worden verstaan in die zin, dat het door rekwiranten gestelde belang geen betrekking had op de conclusies van British Coal.

59 Met haar tweede middel stelt National Power, zakelijk weergegeven, dat ofschoon NALOO's klacht tegen British Coal betrekking had op andere praktijken, waarop andere wettelijke bepalingen van toepassing waren, de afloop van het door laatstgenoemde aanhangig gemaakte geding niettemin bepalend kan zijn voor haar eigen situatie wat de door NALOO tegen haar ingediende klacht betreft, en dat dit een afdoende belang oplevert.

60 Dit betoog kan niet worden aanvaard. Het belang waarop National Power zich voor het Gerecht heeft beroepen, komt weliswaar voort uit een concrete, nog bestaande situatie, maar het berust, zoals die onderneming zelf erkent, enkel op de gelijkenis tussen de gronden waarop haars inziens NALOO's klacht tegen haarzelf en die tegen British Coal zouden moeten worden afgewezen.

61 In de bestreden beschikking is terecht vastgesteld, dat National Power slechts een belang bij de beslissing van het geding zou hebben, indien die beslissing, kort gezegd, zou kunnen leiden tot een wijziging van haar rechtspositie als koper van de door de leden van NALOO verkochte steenkool. Zoals evenwel in de bestreden beschikking is opgemerkt, heeft het geding enkel betrekking op de weigering van de Commissie om een klacht af te wijzen betreffende de door een mijneigenaar, British Coal, geïnde royalty's over de in zijn mijnen gewonnen steenkool.

62 De aanvullende informatie die National Power over NALOO's klachten heeft verstrekt, zoals samengevat in rechtsoverweging 17 van deze beschikking, is irrelevant voor de beoordeling van de motivering van de bestreden beschikking.

63 De door National Power ingeroepen rechtspraak volstaat evenmin om aan te tonen, dat aan de bestreden beschikking een verkeerde rechtsopvatting ten grondslag ligt.

64 In de beschikking in de zaak Confédération nationale des producteurs de fruits et légumes (reeds aangehaald) merkte het Hof op, dat de bestreden verordening de belangen van nationale producenten van bepaalde goederen kon beïnvloeden, en bewilligde het dus in het verzoek tot tussenkomst van een die producenten vertegenwoordigende vereniging, na te hebben vastgesteld dat deze een wettig belang had bij de verdediging van hun belangen. In die zaak hadden de producenten — en dus de vereniging die hen vertegenwoordigde — derhalve een rechtstreeks, dadelijk en onbetwistbaar belang bij de instandhouding of de nietigverklaring van de bestreden verordening.

65 In de zaak die heeft geleid tot de beschikking NTN Toyo (reeds aangehaald), had de interveniërende partij vier dagen voordat haar verzoek tot tussenkomst bij beschikking werd ingewilligd, ook zelf een beroep tot nietigverklaring van de bestreden handeling ingesteld alsmede een verzoek om voorlopige maatregelen ingediend. Zij had dus hetzelfde belang bij de oplossing van het geschil als de partij waarvan zij de conclusies wilde schragen.

66 Bovendien heeft National Power niet duidelijk gemaakt, hoe de rechtspraak betreffende het recht tot tussenkomst van representatieve verenigingen zou kunnen worden toegepast op haar specifieke situatie, daar zij niet tot doel heeft de algemene belangen van een categorie personen te verdedigen. De praktijk die erin bestaat, representatieve verenigingen die de bescherming van de belangen van hun leden als doel hebben, toestemming te geven zich te voegen in gedingen waarin principiële punten aan de orde komen, waardoor die leden kunnen worden geraakt, kan niet worden ingeroepen tot staving van een individueel verzoek tot tussenkomst. Een ruime uitlegging van het interventierecht voor verenigingen moet immers een betere beoordeling van de achtergrond van de zaken mogelijk maken, met vermij-

ding van grote aantallen individuele tussenkomsten, die de doeltreffendheid en het goede verloop van de procedure in gevaar zouden brengen (zie in deze zin de beschikking van het Gerecht in de zaak Kruidvat, reeds aangehaald, r. o. 14).

67 Om dezelfde redenen is ook de beschikking in de zaak Radio Telefis Eireann (reeds aangehaald), waarnaar British Coal verwijst, in casu irrelevant. Het feit dat in die zaak het verzoek tot tussenkomst van een vereniging zonder winstoogmerk werd ingewilligd, hield verband met het specifieke karakter van het geding en met de samenstelling en het doel van die vereniging.

68 Ten slotte zij eraan herinnerd, dat de beschikking in de zaak Moksel (reeds aangehaald) betrekking had op een beroep tot nietigverklaring van een verordening van de Commissie houdende tijdelijke opschorting van de voorafgaande vaststelling van de restituties bij uitvoer van bepaalde landbouwproducten. Het is waar, dat het Hof in die — overigens niet gepubliceerde — beschikking een verzoek tot tussenkomst heeft toegewezen op grond dat verzoekster tot tussenkomst belang kon hebben bij de beslissing van het geding, op zijn minst wat betreft de formulering van de gronden waarop deze zou berusten. Deze bijzonder beknopte motivering staat evenwel niet toe, dat er consequenties aan worden verbonden die dat specifieke geval te buiten gaan, en dat vaste rechtspraak ter discussie wordt gesteld (zie in dezelfde zin de beschikking van het Gerecht in de zaken Rijnoudt en Hocken, reeds aangehaald, r. o. 15 en 16).

69 Met betrekking tot het recht op het instellen van een beroep in rechte, waarop National Power zich beroept, moet worden vastgesteld, dat dit een apart vraagstuk is, dat geen rol kan spelen bij de beoordeling van National Power's belang bij de oplossing van het geschil in het kader van een verzoek tot tussenkomst.

70 Op grond van bovenstaande overwegingen kunnen ook de door PowerGen aangevoerde middelen worden afgewezen.

71 Wat het eerste middel betreft, blijkt uit de bestreden beschikking duidelijk, dat het verzoek tot tussenkomst is afgewezen op grond van het ontbreken van een rechtstreeks belang bij de oplossing van het geschil, en niet op grond van een beweerd verschil tussen de belangen van British Coal en die van PowerGen. Dit middel moet dus van de hand worden gewezen.

72 Ten aanzien van het tweede middel moet worden opgemerkt, dat uit de tekst van de bestreden beschikking duidelijk blijkt, dat het beroep enkel strekt tot nietigverklaring van de stilzwijgende weigering van de Commissie om NALOO's klacht af te wijzen, voor zover deze klacht tegen British Coal was gericht.

73 Voor het overige zij eraan herinnerd, dat, zoals de Commissie terecht heeft opgemerkt, aan een arrest alleen ten aanzien van partijen gezag van gewijsde toekomt (zie onder meer het arrest Schots-Kortner, reeds aangehaald, r. o. 36).

74 Het derde middel van PowerGen, waarmee deze onderneming stelt dat de door British Coal aangevoerde argumenten ook voor haar zaak gelden, is reeds in de rechtsoverwegingen 60 en 61 van de onderhavige beschikking beantwoord.

75 Met betrekking tot het vierde middel moet worden opgemerkt, dat de beschikking in de zaak NTN Corporation (reeds aangehaald), waarop PowerGen zich evenals British Coal beroept, het betoog van deze rekwirante niet kan schragen. In die zaak werd namelijk bij de handeling waarvan voor het Gerecht de nietigverklaring werd gevorderd, een bijzonder anti-dumpingrecht opgelegd aan de partij die werd toegelaten tot interventie.

76 Het vijfde en laatste middel ten slotte moet om de in rechtsoverweging 68 uiteengezette redenen eveneens worden afgewezen.

77 Uit het voorgaande volgt, dat rekwiranten niet hebben aangetoond, dat aan de bestreden beschikking een verkeerde rechtsopvatting ten grondslag ligt.

Kosten

78 Ingevolge artikel 69, lid 2, van het Reglement voor de procesvoering, dat volgens artikel 118 van toepassing is op de procedure in hogere voorziening, moet de in het ongelijk gestelde partij in de kosten worden verwezen, voor zover dit is gevorderd. Aangezien rekwiranten in het ongelijk zijn gesteld, moeten zij in de kosten van de onderhavige procedure worden verwezen. British Coal, die opmerkingen heeft ingediend aan de zijde van rekwiranten, zal haar eigen kosten dragen.

DE PRESIDENT VAN HET HOF

beschikt:

1) De hogere voorzieningen worden afgewezen.

2) National Power plc en PowerGen plc worden verwezen in de kosten van deze procedure, met dien verstande dat British Coal haar eigen kosten zal dragen.

Luxemburg, 17 juni 1997.

De griffier

R. Grass

De president

G. C. Rodríguez Iglesias